

[Krag.]

Stillinger. Det var altsaa en Fejltagelse fra min Side, saa logisk tænkende var den højtærede Minister altsaa ikke i denne Forbindelse. Men jeg kan alligevel ikke forlade den højtærede Ministers hidtidige Standpunkt, som han har givet Udtryk for i selve Lovforslaget. Jeg staar fast derved og beklager, at den højtærede Minister, hvis Indflydelse er saa stor og saa afgørende i denne Sag, ikke længere er ved min Side, men jeg kan naturligvis saa trøste mig med, at den højtærede Minister siger: Det hele har overhovedet ingen Betydning. Ja, naar den højtærede Minister mener saadan, saa maa jeg finde mig i det, men min Mening fastholder jeg, og derfor nødes jeg og mine Partifæller til at stemme imod det Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af Flertallet.

Bindsløv: Jeg har kun et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag, som ikke undrede sig over, at jeg anbefalede at stemme imod de af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem udtalte, at det var ikke saa mærkeligt, eftersom jeg jo var svinebundet til det Lovforslag, som foreligger til Behandling. Jeg ved ikke, om mit sproglige Øre bedrager mig, men det forekommer mig alligevel, at der til Begrebet Svinebundethed maa høre noget ufrivilligt, og man kan dog vist ikke tale om noget ufrivilligt med Hensyn til min Forbindelse med det Forslag, som foreligger her, al den Stund det er saaledes, at jeg har bidraget og bidraget væsentligt til Udformningen af dette Lovforslag, hvad det ærede Medlem Hr. Krag ikke kan være uvidende om. Hvis der er et Par Punkter, hvor jeg maaske kunde have mine Betæneligheder over for Lovforslaget, saa ligger det i alt Fald ikke paa de Omraader, som det ærede Medlem Hr. Krag rører ved. Nej, der er ikke fra min Side Tale om at være svinebundet, der er Tale om, at der gennemføres et Ønske, som er fremsat i Enighed af Kommunalbestyrelsen og fremsat med fuld Tilslutning, ja, med uskrømt Glæde fra den Gruppe, som jeg paa Raadhuset tilhører.

Det er for mig ikke noget Principspørgsmaal, som der kan blive alvorlig Strid om, at man vil tillægge Ministeriet en Beføjelse til at udvide Magistratens Medlemsantal ved kgl. Anordning. Det er jo et Felt, hvor det meget let kunde hænde, man kunde ønske en Udvidelse, uden at man derfor burde behøve at ulejlige Lovgivningsmagten. Det vilde f. Eks. ikke være

utænkeligt, at Overborgmesterens Embede udviklede sig paa en saadan Maade, at det skønnedes tilraadeligt at etablere et Raadmandshverv knyttet til Overborgmesterens Embede, men det vilde da være alt for urimeligt, om man i den Anledning skulde gaa til Rigsdagen for at faa Loven lavet om. Jeg tror, at alle praktisk tænkende Mennesker vil sige, at den Slags Ting ordnes bedst ved en kgl. Anordning.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om Besættelsen af den ledige Plads i Skoledirektionen. Det ærede Medlem Hr. Krag har ikke kunnet svare noget til det Argument, som har været fremsat fra min Side, at man naturligt erstatter et afgaaende Kommunalbestyrelsesmedlem med et andet Kommunalbestyrelsesmedlem. Men jeg kan alligevel ikke lade være med at anholde den Frejdighed, hvormed det ærede Medlem nu gaar ind for, at der skal sættes en Repræsentant for Menighedsraadene ind i Københavns Skoledirektion. Ganske bortset fra at det er et Ønske, mit Parti altid har næret og altid har arbejdet for, ganske bortset fra at det, hvis man skulde have denne principielle Ændring, naturligvis maatte indføres paa Skoletilsynsloven og ikke paa Københavns Forfatningslov, mener jeg, at der er Grund til at hæfte sig og hæfte sig stærkt ved den Omstændighed, at det er Partiet Venstre selv, som har været med til at klippe Traaden over mellem Folkekirken og Skolen i København. Det er Partiet Venstre, der har været med til at formulere Tilsynsloven paa en saadan Maade, at der ingen Repræsentation blev for Kirken i Skoledirektionen. Naar det forholder sig saaledes, forekommer det mig unægtelig at være en Frejdighed lidt ud over det almindelige, naar det ærede Medlem Hr. Krag nu vil tale Menighedsraadene og Kirkens Sag i Københavns Skoledirektion.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, som fandt, at det var forkert af mig, naar jeg om Titelen Overpræsident brugte Prædikabet latterlig. Jeg kan ikke se det, for det lyder latterligt i mine Øren. Men det ærede Medlem har aabenbart ikke hørt rigtigt efter den Dag, Indenrigsministeren forklarede os, hvorledes denne Titel var opstaaet. Jeg vil gerne gentage det her, for jeg synes, at det fortjener at kendes. I sin Tid blev den første Borgmester i København tituleret Præsident, men saa var